طرح بحث جلسه بعد

بحث اصلی من ماند. سوالش را مطرح میکنم برای فردا. اگر نسبت به کل ماه گفتم «فلیصمه»، ارتباطی که با این «فلیصمه» میبینید با «من العتمه الی العتمه» چیست؟ بین اینها ارتباطی میبینید یا نه؟ «من شهد منکم الشهر فلیصمه»، بعد میگویند روزه به این صورت بود: دم غروب بخور... .

خب من روایتش را اشاره میکنم. صوم الوصال. در کتب روائی هست. حضرت میفرمودند بروید افطار کنید. میگفتند «یا رسول الله انک تصل»؛ ما میبینیم که شما نمی خورید! فرمود من با شما فرق میکنم؛ «قال: إني لست كأحدكم إني أظل عند ربي فيطعمني ويسقيني»[1]؛ به من غذا میرسد.

در ارتباط ذهنیت شهید ثانی که از دلیل، وحدت یک عبادت را فهمیدند...؛ وحدت وضعی هم فهمیدند. چون میگویند تجزیه نکنید. میخواهم انواع وضع دیروز را عرض کنم. شما میتوانید صوم شهر را بعنوان یک عبادت با وضع - که در ذهن شهید هست - ببینید اما یکی از انواع وضع است. قرار شد وضع، انواعی داشته باشد. یعنی منافاتی با وضع های دیگری که از سائر ادله در طول هم استفاده میکنید، ندارد.

شما ببینید بین فرمایش شهید ثانی و ارتکازی که داشتند ارتباطی میبینید. در مستمسک فرمودند «و فیه»، چون فضایی است که همه میدانیم. لذا فوری حرف ایشان را رد میکنند. عرض من این است به جای اینکه حرف ایشان را رد کنیم ذهنیت ایشان را تحلیل کنیم. چه شد که ذهن شریف ایشان در این فضا آمد؟ ایشان فقیه است. اگر تحلیل کنیم میبینیم رد ما جای خودش است و ذهنیت ایشان هم جای خودش است، و با هم مانعة الجمع نبودند.

شاگرد: برای کل این ماه باید امساک داشته باشد، بعد بگوییم نه.

استاد: حضرت نسبت به عطاش فرمودند «يشرب بقدر ما يمسك رمقه»[2]، من میخواهم عرض کنم اقتضاء صوم این است: حالا هم که میخورد از باب این است که چارهای نیست. و الّا اقتضاءش این است که اگر میشد کل ماه را بگیری روزه بگیری. شواهدی هست. یعنی اقتضاء صوم «من العتمه الی العتمه» به این صورت است. بعد چون «عَلِمَ اللّهُ أَنَّكُمْ كُنْتُمْ تَخْتانُونَ أَنْفُسَكُمْ فَتابَ عَلَيْكُمْ وَعَفا عَنْكُمْ»؛ یعنی از باب تخفیف، مراحل بعدی و انشائات طولی آمده است. «يُرِيدُ اللّهُ بِكُمُ الْيُسْرَ وَلا يُرِيدُ بِكُمُ الْعُسْرَ»[3]، وقتی مسافر شدی به این معنا نیست که آن انشائات طولی از بین رفت. بلکه وقتی مسافر شدی چون «یرید بکم الیسر»، در مراتب تابع ارزش میگوید روزه نگیرید.

والحمد لله رب العالمین

[1] . من لا يحضره الفقيه، ج۲، ص: ۱۷۲ ح ۲۰۴۶ وَ نَهَى رَسُولُ اللَّهِ ص عَنِ الْوِصَالِ فِي الصِّيَامِ وَ كَانَ يُوَاصِلُ فَقِيلَ لَهُ فِي ذَلِكَ فَقَالَ إِنِّي لَسْتُ أَحَدٌ مِنْكُمْ إِنِّي أَظَلُّ عِنْدَ رَبِّي فَيُطْعِمُنِي وَ يَسْقِينِي.

[2] وسائل الشيعة - ط الإسلامية نوی‌سنده : الشيخ حرّ العاملي جلد : ۷ صفحه : ۱۵۳

[3] البقره ۱۸۵

بازبینی #1
ایجاد شده 3 مه 2026 15:38:06 توسط ... .
به روزرسانی شده 3 مه 2026 15:39:19 توسط ... .